

VIITORUL ROL

SZÉKELY ANNA

Székely Anna și-a început „meseria” sub îndrumarea unor creatori de teatru care i-au fost și profesori: Kovács György și Tompa Miklós, dar, mai ales, mărturisește actrița, „sub aceea a maestrului Harag György. Chiar și atunci când nu jucam în regia lui, asistam cu cea mai mare plăcere la repetiții, ca să-l ascult pe omul fascinat de adevărul scenic, capabil să insufle această idee fiecăruia dintre colaboratorii săi. Jucând alături de mari actori ca, de pildă, Kovács György, Köszegi Margit, Csorba András, Lohinszky Loránd, nu eram niciodată mulțumită, în comparație cu acești titani, de ceea ce realizam. Încetul cu

încetul însă, pe măsură ce jucam, și cu ajutorul regizorilor de a căror încredere mă bucuram, acel complex a dispărut”.

Întreaga carieră a actriței Székely Anna este legată de instituția teatrală țirgumureșeană, unde a fost repartizată după absolvirea Institutului de teatru „Szentgyörgyi István” (1959), și unde a și debutat, cu rolul Constanza din *O mîtimplare ciudată* de Carlo Goldoni. A interpretat personaje diverse — de comedie, de dramă și de tragedie —, dintre care amintim doar câteva: Olga (*Vilegiaturistii* de Maxim Gorki), Olga (*Trei surori* de A. P. Cehov), Mama (*Nu închideți ușa cu cheia* de Kocsis István), Colette (*Gaițele* de Al. Kirițescu). Dezmințind scepticismul celor ce vedeau în ea exclusiv tipul de ingenuă, actrița dovedește, prin toată activitatea sa, inteligență, voință și putere de concentrare; rezultatul acestei fericite imbinări de calități o plasează în rîndul valorilor generației sale.

„Repet, în regia lui Kincses Elemér, monodrama lui Kocsis István, *Laureata*. Acest personaj este foarte aproape de sufletul meu. Adesea, în lecturi și apoi în repetiții, am sentimentul că mă confund cu eroina; că problemele ei sînt și problemele mele, că frământările ei sînt și ale mele.

Monodrama prezintă drumul în viața al tragedienei Jászai Mari, căreia scriitorul Kocsis István i-a reușit un „portret în mișcare”, dezvăluind o personalitate de o forță ieșită din comun, care a știut să învingă greutățile și condițiile potrivnice, parcurgînd drumul de la starea de slujnică pînă la nivelul celei mai mari actrițe maghiare, Jászai Mari, avînd toate darurile cu care poate fi înzestrat un om, un om luminos, direct, de o frumusețe sufletească aparte, care nu acceptă compromisuri, poate fi un excelent exemplu pentru noi, cei de azi. Este un rol foarte frumos, dar tot atât de greu, și dacă voi reuși să-i conturez chipul scenic voi considera că am realizat ceva în activitatea mea artistică”.

telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“

cate de Iulia Denisovna Kolesnicenko și Veniamin Ivanovici Grișin, actori ai teatrului din Erevan; la rîndul lor, Leni Pințea-Homeag și Constantin Sassu, actori ai Naționalului craiovean, au jucat pe scena din Erevan, în spectacolul cu aceeași piesă. Deși, cu acest prilej, în același spec-

tacol, replicile au răsunit în două limbi diferite, spectatorii martori ai acestui neobișnuit eveniment teatral au urmărit cu deosebit interes evoluția interpretelor. ● Regizorul Tudor Mărăscu de la Teatrul Giulești a participat, cu filmul *Învingătorul*, la festivalul filmului de la

Avellino-Italia. El a cucerit premiul pentru regie, pe care-l împarte cu J. A. Bardem și Jacques Démy. Felicitări, Tudor Mărăscu! ● Noutăți de la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț: se repetă *Istoria comică* a magului Faust, farsă populară culeasă de Jean Variot și tradusă de

VIITORUL ROL

LIVIU MANOLIU

Liviu Manoliu a absolvit Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Carugiale” în 1975, clasa de actorie a profesorului Octavian Cotescu. Repartizat la Teatrul Dramatic din Bacău, a fost distribuit, printre altele, în: Ernesto Roma (*Ascensiunea lui Arturo Ui poate fi oprită*) și Mackie-Șiș (*Opera de trei parale*) de Bertolt Brecht; Solionii (*Trei surori* de Cehov); Knurov (*Fata fără zestre* de Ostrovski); XX (*Emigranții* de Mrozek) — care i-a adus premiul pentru cea mai bună interpretare a unui rol masculin la Festivalul „Contemporan '78” de la Brașov; Tatăl (*Excursia de Theodor Mănescu*); Emil Copilu (*Reduta* de M. R. Iacoban); Iancu (*Iancu, domnul moșilor* de Stelian Vasilescu); Calistrat (*Doi pentru un tango* de George Genoiu); Simiraș (*Exerciții de forță și de echilibru*

de Ovidiu Genaru) ș.a. Rolurile interpretate de tânărul actor sînt diverse, ca și resursele sale dramatice, el jucînd cu egală sinceritate și dezinvoltură atît în dramă, cît și în comedie. Liviu Manoliu se numără astăzi printre actorii cei mai buni ai teatrului bătăuan, oraș în care și-a cîștigat și simpatia publicului.

Viitorul rol? Mihai Viteazul din *Capul de Mihnea Gheorghiu*.

„...A da viață unui foarte cunoscut personaj istoric, Mihai Viteazul — una dintre figurile marcante ale istoriei neamului românesc —, e o grea și mare răspundere pentru mine. Pornesc la drum cu teamă, mai ales că apare și o dificultate, în sensul bun al cuvîntului, aceea de a lucra alături de un invitat: e vorba de Ion Marinescu (pe care-l socot unul dintre marii actori ai scenei naționale) de la Teatrul Național din București. Bucurîndu-mă însă de încrederea acordată de regizorul Constantin Dinischiotu, sper, cu ajutorul lui și, bineînțeles, în limita... posibilităților actricești de care dispun, să cîștig încrederea distribuției din care fac parte și, totodată, partida.

Probabil că toată lumea are o imagine formată despre Mihai Viteazul, dar piesa scriitorului Mihnea Gheorghiu, inedită ca scriitură, de o structură prin excelență modernă, este de natură să ducă la realizarea unui spectacol de o eficiență sigură, atît pe plan artistic, cît și politic. În concepția regizorală a lui Constantin Dinischiotu, această profundă documentare asupra epocii marelui voievod va prilejui o dezbateră de idei, în care un important rol îl vor avea și spectatorii, ce vor fi direct implicați. Important pentru mine, în contextul piesei, e să detectez translațiile sufletești ale personajului în raport cu situațiile în care este pus, și să găsesc cele mai potrivite mijloace de expresie teatrală, care să convingă.

Și, tot pentru viitor, mă gîndesc la o comedie, mai precis la reluarea repetițiilor la piesa *Casa dragostei noastre* de Dumitru Dinulescu”.

Maria MARIN

telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“

Mihai Rădulescu, în regia lui Victor Ioan Frunză și scenografia Doinei Antemir. Se mai repetă Cartea cu jucării de Tudor Argezi; scenariul și regia, Al. Dabița; în sfîrșit, Pragul albastru de I. D. Sirbu, în regia lui Victor Ioan Frunză și scenografia Nadinei Scriba. O altă

știre, tot de la Piatra Neamț: începînd cu acest an, Teatrul Tineretului susține o stagiune permanentă la Sfințu Gheorghe.

● Pentru cei care, din neșansă, din lipsă de promptitudine sau din pricina proastei distribuiri la chioșcuri, au rămas fără almanahul „Gong '83”, re-

vista „Teatrul”, care se gîndește la toate, a păstrat un număr — extrem de limitat! — de exemplare. Doritorii le pot căpăta la cerere și contra cost, de la redacția noastră. Grăbiți-vă!

FAIMA